

Hugo Bouter

Water in wijn veranderd

Opdat onze blijdschap volkomen is

Johannes 2:1-11

Praktische betekenis

Het eerste teken dat Jezus verrichtte volgens de evangelist Johannes, vond plaats tijdens de bruiloft te Kana in Galilea (Joh. 2:1-11). De Heer was daar als gast uitgenodigd, samen met de discipelen. Het is altijd goed om Hem te betrekken bij de grote maar ook bij de kleine dingen in ons leven. Zijn tegenwoordigheid brengt altijd zegen en geeft bijzondere betekenis aan iedere gebeurtenis in ons leven. Zijn aanwezigheid is niet alleen van waarde bij het sluiten van een huwelijk, maar gedurende ons hele leven.

Het bruiloftsfeest (het was meer dan een receptie), vond plaats in het huis van de bruidegom en duurde wel een week lang. De familie van de bruidegom moest voor al het eten en drinken zorgen en het zou hun een slechte naam bezorgen als de wijn, de gebruikelijke drank, zou opraken. De wijn werd in verschillende stadia van ontwikkeling gedronken. Mogelijk moeten we denken aan jonge of nieuwe wijn, of aan wijn gemengd met water. In dit geval raakte men echter snel door de voorraad heen, wat een groot probleem betekende. Maria, de moeder van Jezus, zag het en probeerde te helpen. Ze ging met deze zorg naar de Heer toe, in de hoop dat Hij iets eraan zou kunnen doen. Dat was natuurlijk niet verkeerd, maar het was niet haar taak om Hem opdrachten te geven. Zijn uur was nog niet gekomen. Christus was als de Zoon volkomen afhankelijk van de Vader. Deze milde terechtwijzing deed echter geen afbreuk aan het vertrouwen dat Maria stelde in haar Zoon. Ze

ging naar de dienstknechten en zei hun dat zij alles moesten doen wat de Heer hun zou opdragen. Dat is voor ieder van ons een waardevolle les, hoe onze situatie ook is: 'Wat Hij u ook zegt, doe dat'. Maria is geen middelares, zij verwijst slechts naar haar Zoon!

Daarop gaf de Heer de knechten de opdracht om zes watervaten die daar stonden met het oog op de reinigingsgebruiken van de Joden, te vullen met water; en zij vulden ze tot de rand. Volgens betrouwbare bronnen hadden deze stenen watervaten enorme afmetingen: ieder vat kon ca. 90 liter bevatten. Vervolgens gaf Hij de opdracht het water te scheppen en naar de leider van het feest, de ceremoniemeester, te brengen. Ondertussen was het water veranderd in wijn van uitstekende kwaliteit, tot verbazing van de ceremoniemeester en van de bruidegom, die zelfs het 'verwijf' te horen kreeg dat hij de goede wijn voor het laatst had bewaard!

De wijn is in de Schrift vaak een beeld van vreugde. Als de wijn ontbreekt, is er dus geen blijdschap. Sommige mensen hebben veel plezier in hun leven, maar dat is maar tijdelijk. Wat gebeurt er als de muziek stopt, de gasten vertrokken zijn en alle opwinding voorbij is? Ware blijdschap is niet in de omstandigheden te vinden. Het gaat om een bron van vreugde in ons hart, een fontein die springt tot in het eeuwige leven (Joh. 4:14). Het reinigende water van het Woord geeft vreugde van binnen. Christus is gekomen om ons leven en overvloed te geven, ook vreugde in overvloed (Joh. 10:10). Als wij gehoor geven aan Zijn woord en Zijn geboden bewaren, mogen wij zelfs delen in de blijdschap van de Heer Zelf. Zijn blijdschap is dan in ons, en onze blijdschap wordt volkomen of vervuld (Joh. 15:11 en andere plaatsen). Denk nog eens aan de watervaten, die tot boven toe werden gevuld!

Profetische betekenis

Doordat de Heer het water in wijn veranderde, toonde Hij Zijn heerlijkheid en liet Hij zien dat Hij elke aardse gastheer overtrof. Hij bewees de ware Gastheer van het volk Israël te zijn, en Hij zal bij het komende bruiloftsfeest van Jahweh en Zijn volk de Bron van ware blijdschap zijn. Maar de vreugde van het komende Koninkrijk volgt op de geestelijke reiniging van het volk. Het reinigingswater moet symbolisch gesproken éérst zijn werk doen, zoals wij o.a. zien in het boek Zacharia. Er zal namelijk een bron worden ontsloten voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem ter ontzondiging en reiniging (Zach. 13:1-2). Dat gebeurt aan het einde van de Grote Verdrukking, bij de wederkomst van de Heer, wanneer zij Hem zullen zien als de doorstoken Redder (Zach. 12:10-14; Openb. 1:7).

De relatie tussen Jahweh en Zijn volk zal dan worden hersteld. Israël zal Hem noemen: 'mijn Man', en niet meer: 'mijn Baäl' (d.i. heer, of meester). Dan zal Hij haar weer wijngaarden geven, en het dal Achor maken tot een deur der hoop. Hij zal haar tot bruid werven voor eeuwig, en de hemel zal de aarde verhoren en die zal Zijn volk verhoren (zie Hos. 2:13-22). Zo zal Hij de ware Gastheer en Bruidegom van Zijn volk zijn op de grote dag die komt, waarop Hij Zijn heerlijkheid zal openbaren. Dat is de profetische betekenis van het eerste teken dat Jezus deed in Kana in Galilea. Hij openbaarde Zijn heerlijkheid en Zijn discipelen geloofden in Hem (Joh. 2:11). Dat geldt ook voor ons. Straks zal het geloof worden verwisseld in aanschouwen, op de dag dat Hij Zijn heerlijkheid voorgoed zal manifesteren. Elk oog zal Hem zien, elke knie zal zich voor Hem buigen en elke tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader. Het zal de dag van de vreugde van Zijn hart zijn (vgl. Hoogl. 3:11). De zegen zal rijkelijk stromen, de blijdschap zal volkomen zijn.

Als gelovigen uit de volken behoren wij niet tot het volk Israël, maar vormen wij samen met alle ware gelovigen de hemelse familie van Gods kinderen. Maar ook voor ons geldt dat het geheim van ware blijdschap (1) gehoorzaamheid is aan Gods geboden en (2) de daarmee verbonden reiniging door het waterbad van het Woord (Joh. 14:21, 23; 15:3,7-12; Ef. 5:26). 'Wat Hij u ook zegt, doe dat' (Joh. 2:5). Dit begin van de tekenen van de Heer laat ons zien dat Hij Die als een hemelse Vreemdeling op aarde wandelde en niet door de Zijnen werd aangenomen, niemand minder was dan 'de Heer der heerlijkheid' (1 Kor. 2:8; Jak. 2:1). Als wij luisteren naar Zijn Woord, zal Hij ons laten delen in Zijn eigen blijdschap – waarvan de wijn een beeld is (Joh. 15:11; 16:22-24; 17:13; Fil. 4:4; 1 Joh. 1:4).

